

Arrest

**nr. 333 810 van 3 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 maart 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 februari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juni 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 2 april 2023, dient op 3 april 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 11 mei 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 29 november 2024.

1.3. Op 19 februari 2025 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 20 februari 2025 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Rahanweyn-clan, subclan Jiron te behoren. U bent geboren op [...] in het dorp Ceel-Boon, gelegen in het Luuq district van de regio Gedo. U bent moslim. U ging naar de Koranschool tot uw zestien jaar en naar een privéschool tot uw achttien jaar. Na uw scholing hielp u uw vader met het huishouden, de landbouwgronden en het hoeden van de geiten. Uw vader overleed in september 2022. In 2007, na de aankomst van Al Shabaab in het dorp, vertrokken uw moeder en zus naar Saudi-Arabië waar ze tot op heden verblijven. Sinds hun vertrek uit Bosasso heeft u echter niets meer van hen vernomen. In oktober 2021 huwde u met uw vrouw die met uw stiefzoon nog in Ceel-Boon verblijft.

Op 12 augustus 2022 preekte Al Shabaab in de moskee dat alle gezinnen met een zoon hun kind moesten afstaan voor rekrutering. Op 19 augustus zou iedereen moeten klaarstaan. Uw vader vertelde aan Al Shabaab dat u hem verzorgde door zijn ziekte en u zich dus niet zou kunnen aansluiten. Al Shabaab ging niet akkoord. Ze noteerden alle namen van de aanwezige jongens. Op 14 augustus 2022 bracht Al Shabaab twee onthoofde jongens terug naar het dorp. Zij waren gevlucht en in de klauwen van Al Shabaab terecht gekomen.

De negentiende kwam Al Shabaab bij uw huis. U was niet thuis en ze namen uw vader. Ze verdachten hem ervan u te verstoppen. Voor het magreb gebed kwam Al Shabaab u tegen en namen ze u mee naar de ma'chad. Uw vader werd een maand opgesloten en werd ernstig ziek door gebrek aan diabetesmedicatie. Hij werd vrijgelaten op 17 september 2022 en overleed twee weken later aan zijn verwondingen. U zat ondertussen vast in de ma'chad. U werd onder begeleiding van twee strijders naar het lichaam van uw vader gebracht voor de begrafenis. Datzelfde moment kwamen twee andere strijders naar u toe en vroegen waar u het geld verstopte, dat uw oom had bekommen door de verkoop van jullie velden. Al Shabaab ontdekte jullie plan om te vluchten. U werd geslagen, geblinddoekt, vastgebonden en meegenomen naar de gevangenis. Tijdens uw gevangenschap werd u meerdere malen door [A.K.] seksueel misbruikt. Na twintig dagen kon u ontsnappen doordat de overheid de gevangenis aanviel en de bewakers jullie cellen niet meer in het oog hadden.

U vluchtte naar Mogadishu waar u een maand verbleef. Op 20 november 2022 verliet u Somalië met een Somalisch paspoort met uw eigen naam en foto. U reisde via Turkije en Griekenland en kwam aan in België op 2 april 2023 waar u op 3 april 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u om gedood te worden door Al Shabaab, voornamelijk [A.K.] omdat u weigerde gevolg te geven aan hun rekrutering en omdat u getrouwd bent met zijn nicht en hij u als 'boon' beschouwt.

Ter staving van uw asielmotieven legt u een kopie neer van een medisch attest.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u om gedood te worden door Al Shabaab, voornamelijk [A.K.] omdat u weigerde gevolg te geven aan hun rekrutering en omdat u getrouwd bent met zijn nicht en hij u als 'boon' beschouwt (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 29.11.2024, hierna CGVS, p.21-22).

Vooreerst moet er vastgesteld worden dat u de geschetste gedwongen rekrutering niet aannemelijk maakt. Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al-Shabaab mensen onder dwang rekruteert, is dit niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie. Al-Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via sociale druk van de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Rekrutering onder dwang gebeurt vaak in bepaalde omstandigheden (bv. wanneer er een gebrek is aan strijders) en vooral in gebieden die volledig gecontroleerd worden door

Al-Shabaab. Hierbij vormen adolescenten de belangrijkste doelgroep (zie informatie in het administratieve dossier).

Het is bedenkelijk dat Al Shabaab u pas voor het eerst benaderde op **12 augustus 2022** om u aan te sluiten bij hun troepen (CGVS, p.21). **Ceel-Boon stond namelijk al onder de bezetting van Al Shabaab sinds 2007 én u werd steeds ouder, waardoor u niet meer tot het doelpubliek van Al Shabaab behoorde** (CGVS, p.8). Ten tijde van de desbetreffende preek was u namelijk al 24 jaar oud. U verklaart zelf dat Al Shabaab voornamelijk pubers en kinderen rekruteert (CGVS, p.23).

Het is vreemd dat Al Shabaab, in een gebied waar zij volgens u aan de macht zijn, u **niet rekruteerde ten tijde van uw opleiding in de Koranschool**. U kon uw Koranschool afronden op uw zestien jaar, hoewel u destijds meer binnen het doelpubliek van Al Shabaab voor het rekruteren van strijders viel (CGVS, p.8).

U stelt dat Al Shabaab voornamelijk rekruteerde via de moskee, dat het geen vaste timing heeft en ze rekruteerden wanneer ze willen (CGVS, p.22). Wanneer u dan gevraagd wordt naar de laatste keer dat Al Shabaab via de moskee rekruteerde, geeft u aan dat u wel hoorde over Al Shabaab die tot bij mensen thuis kwam, en beweert u dat Al Shabaab nog nooit eerder zo'n algemene oproep deed (CGVS, p.26). U dan gevraagd om een voorbeeld te geven van iemand die persoonlijk werd aangesproken, kan u slechts na lang aansporen vier namen geven, maar kan u niets vertellen over de wijze waarop zij werden gerekruteerd (CGVS, p.26). U stelt dat u zelf niets opmerkte, maar mensen er enkel over hoorde spreken (CGVS, p.26). **Aangezien u zelf verklaart dat gedwongen rekruteringen de normale gang van zaken waren in uw dorp en dat u mensen erover hoorde spreken, kan er verwacht worden dat u uitgebreid en gedetailleerd kan vertellen over de praktijk. Wat in uw situatie niet het geval is.**

Dat Al Shabaab hun rekruten zou proberen te overtuigen, **enkel en alleen maar door te preken over de Jihad is niet aannemelijk** (CGVS, p.22). Dat jullie **geen verloning** zouden krijgen op het moment dat jullie je aansluiten is dat ook niet (CGVS, p.23). Hoewel verschillende mensen zich aansluiten uit ideologische en religieuze overtuiging, gebeurt het veel vaker dat mensen toetreden tot de groep vanuit financiële overweging en fysieke bescherming. Door zich aan te sluiten bij de groepering kunnen heel wat leden namelijk hun familie onderhouden (zie toegevoegde COI).

Het is bovendien **weinig coherent** dat u enerzijds stelt dat u tussen 12 augustus en 19 augustus niet meer durfde te vluchten omwille van de onthoofde jongens die door Al Shabaab gevat werden tijdens hun vlucht, maar anderzijds dat u en uw vader wel herhaaldelijk uw rekrutering blijven weigeren. Zowel de twaalfde als de negentiende zou uw vader gesteld hebben dat ze u niet mogen meenemen en ook u zelf zou geweigerd hebben (CGVS p. 18, 19). Later, na het overlijden van uw vader door toedoen van Al Shabaab, en terwijl u bij zijn lichaam stond, geconfronteerd met uw vertrekplannen, zou u opnieuw geweigerd hebben en zo opnieuw Al Shabaab uitgedaagd hebben (CGVS p. 20). Er kan niet ingezien worden dat u, na de onthoofding van uw vrienden, enerzijds besluit dat vluchten te gevaarlijk is, maar anderzijds Al Shabaab tegen u in het harnas jaagt door de rekrutering te blijven aanvechten.

Hier kan eveneens de kanttekening bij gemaakt worden dat bij de aankomst van Al Shabaab in Ceel-Boon in 2007 uw vader direct uw moeder en uw zus wegstuurde uit het dorp, omdat de situatie verslechterde met hun aankomst (CGVS, p.9). Destijds gingen u en uw vader niet met hen mee, **omdat uw vader ziek was en hij zijn gronden niet wou verkopen** (CGVS, p.11). Het is opmerkelijk dat uw vader destijds besloot dat het niet mogelijk was voor jullie om het dorp te verlaten, maar bij de preek van Al Shabaab in de moskee **direct besloot om zijn gronden te verkopen zodat jullie samen konden vluchten** (CGVS, p.24). U stelt bovendien zelf dat het dorp klein is en er niets geheim kan worden gehouden voor Al Shabaab (CGVS p. 19), er kan dan ook niet ingezien worden dat uw vader of uw oom ongemerkt jullie velden zouden kunnen (of zelfs maar trachten te) verkopen, zeker terwijl u en uw vader al gevangen werden genomen.

Aangezien er geen geloof wordt gehecht aan uw rekruteringsverhaal en uw arrestatie en gevangenschap bij Al Shabaab hier onlosmakelijk mee zijn verbonden, wordt er bijgevolg geen geloof gehecht aan deze gebeurtenis.

Er moet verder nog opgemerkt worden dat **het allerminst geloofwaardig** is dat [A.] bij uw vrouw zou langsgaan om haar uit te schelden, omdat ze getrouwd is met een 'boon' en iemand die verkracht is, aangezien [A.] zelf u heeft verkracht (CGVS, p.21). Dat een Al Shabaab-strijder zou lopen pronken met het plegen van een homoseksuele daad. Homoseksualiteit wordt door Al Shabaab gezien als hudud, een misdaad die de grenzen van God schendt. Op dergelijke misdaden staat de doodstraf. Indien Al Shabaab zou rondbazuinen dat ze zelf dergelijke misdaden begaan, ondermijnen ze hun eigen geloofwaardigheid als Islamitische organisatie.

U geeft voorts aan niet naar Somalië te kunnen terugkeren omdat u, en momenteel ook uw vrouw, discriminatie ondervond (CGVS, p.20). U verklaart dat dorpelingen mensen van uw subclan als 'boon' benoemden, wat een discriminerende term is (CGVS, p.5). Discriminerende bejegeningen houden op zich geen vervolging in vluchtelingengerechtigde zin in. Om tot de erkenning van status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat ze aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondragelijk wordt, hetgeen in uw situatie niet het geval is. U kon in Somalië van een opleiding genieten, kon huwen met iemand van een andere subclan en kon uw Koranschool afmaken (CGVS, p.8,10). U werkte op de velden van uw vader en had toegang tot bepaalde gezondheidszorg in kader van de suikerziekte van uw vader (CGVS, p.9).

Het document dat u neerlegt is niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen.

Het document bevat een opsomming met attestaties van uw littekens. Het attest stelt uitdrukkelijk dat bevindingen rond de context waarin deze zijn opgelopen gebaseerd zijn op uw verklaringen. Uit dit attest kan louter geconcludeerd worden dat u bepaalde littekens hebt, maar niet onder welke omstandigheden u deze hebt opgelopen. Documenten hebben slechts bewijswaarde indien deze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier niet het geval is.

Op 12 december 2024 maakte u via uw advocaat nog opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud over. Deze hebben enkel betrekking tot enkele vertaalfouten en misverstanden door het gebruiken van een Somali-woord in plaats van een woord in het May. De opmerkingen zijn niet van die aard dat ze in staat zijn de vaststellingen met betrekking tot uw asielmotieven in een ander daglicht te zetten.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De

voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Gedo te worden beoordeeld.

Gedo wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet en waar het willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Gedo een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Gedo is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Gedo is de tweede grootste regio in Somalië, gelegen in het zuidwesten van het land en vormt samen met Middle Juba en Lower Juba de deelstaat Jubaland. De afgelopen jaren was de politieke machtsstrijd tussen de Federale Regering van Somalië (FGS) en de deelstaat Jubaland de belangrijkste bron van gewapend conflict in Gedo. Na de verkiezing van Hassan Sheikh Mohamud als Somalische president, zijn de samenwerking tussen de FGS en de staat Jubaland weer hersteld. Vanwege de strategische ligging aan de grens met Kenia en Ethiopië, is Gedo van specifiek belang voor al-Shabaab, dat een sterke aanwezigheid heeft in de regio. De onderontwikkeling van de regio draagt bij aan endemische conflicten tussen gemeenschappen en clans over natuurlijke rijkdommen en de controle over handelssteden.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Gedo geschat op 938.249 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 73 geweldsincidenten in de regio, waaronder bijna evenveel explosions/remote violence (32 incidenten) als battles (31). De meeste gevechten noteert ACLED in de maanden augustus en september 2023. Het betreffen voornamelijk gevechten tussen de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten tegen

al-Shabaab. In september 2023 noteert ACLED ook het hoogst aantal explosions/remote violence-incidenten. Al-Shabaab wordt aangeduid als de grootste verantwoordelijke voor dit type van geweldsincidenten. In de verslagperiode voert het Keniaanse leger ook meerdere luchtaanvallen uit tegen al-Shabaab, waarbij ook civiele structuren worden geraakt. Wat het geweld tegen burgers betreft, noteert ACLED 10 incidenten. ACLED noteert in totaal 74 dodelijke slachtoffers in de regio Gedo door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder explosions/remote violence met 42 doden, waaronder 16 burgers. Voor battles registreert ACLED 23 doden. Deze dodelijke slachtoffers zijn soldaten en AS-strijders gedood tijdens militaire operaties en AS-aanvallen. ACLED noteert geen burgerdoden voor dit type van geweld. Voor de categorie violence against civilians registreert ACLED 9 burgerdoden. Al-Shabaab is ook hier verantwoordelijk voor de meeste incidenten. Het betreffen gerichte moorden met een vuurwapen en de executie van vijf dorpelingen in Faafax Dhun (Baardheere) omwille van vermoedelijke spionage. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen en droogte ontvluchtten en in een minderheid conflict/ onveiligheid, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Gedo sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Gedo in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Gedo een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Somalië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker betoogt dat de commissaris-generaal geen besef heeft van het dagelijks leven van jonge mannen die onder het bewind van Al-Shabaab opgroeien. Hij verwijt de commissaris-generaal haar volledige redenering puur op subjectief aanvoelen te baseren, een karikatuur van alles te maken en een eigen scenario in haar hoofd te volgen. Volgens hem bestaat er geen handleiding over het doen en laten van Al-Shabaab, de manier van rekruteren en hoe zijn vader had moeten reageren bij hun komst. Hij stelt dat het niet is omdat het gebruikelijk is om te rekruteren via sociale druk of de clan dat er *ipso facto* vanuit gegaan moet worden dat dit ook bij hem het geval moet zijn. Volgens hem maakt het voor Al-Shabaab niet uit of iemand zich vrijwillig aansluit dan wel dat zij dat gedwongen moeten doen.

Hij begrijpt niet waarom de commissaris-generaal het vreemd vindt dat men jongeren niet met financiële beloftes trachtte te doen aansluiten, aangezien het om een terroristische organisatie gaat die op basis van religie en de belofte van het paradijs in het hiernamaals leden tracht te rekruteren.

Hij legt uit dat zijn vader de gedwongen rekrutering in het begin nog kon afwenden door meer zakat te betalen, maar dat hij dit na een slechte oogst niet meer kon betalen waardoor Al-Shabaab alsnog over gingen tot gedwongen rekrutering en zijn vader geen andere mogelijkheid zag dan hun gronden te verkopen en te vluchten om het leven van zijn zoon te redden. Hij benadrukt de zeer stressvolle, gevaarlijke en vijandige omstandigheden waarin hij en zijn familie zich bevonden.

Hij meent dat hij valse hoop had dat hij niet meegenomen zou worden en wist dat als hij instemde met rekrutering, dit zijn doodsvonnis zou betekenen. Hij benadrukt dat hij niet rationeel nadacht toen zijn vader vermoord werd. Volgens hem heeft hij erg uitgebreid verteld over hoe men bij hem te werk gegaan is en begrijpt niet hoe de commissaris-generaal kan twifelen aan de gedwongen rekrutering door Al-Shabaab. Hij beklemtoont dat hij heel emotioneel was tijdens het persoonlijk onderhoud bij het herbeleven van alles wat hij meegemaakt heeft, de moord op zijn vader, de verkrachting, de ondergane discriminatie,...

Hij voert verder aan dat A. zijn echtgenote niet heeft uitgescholden in het openbaar. Volgens zijn echtgenote was het de bedoeling van A., die haar vertelde dat hij haar echtgenoot verkracht had, om haar nog meer pijn te doen en ging toch niemand haar geloven moest zij dit verder vertellen. Verder verwijt hij de commissaris-generaal te vergeten dat hij verkracht geweest is tijdens zijn gevangenschap en dat dit ook geattesteerd wordt in het door hem voorgelegde medisch rapport. Hij verwijt de commissaris-generaal geen woord te reppen over het seksueel misbruik en de fysieke en mentale gevolgen hiervan.

Hij meent dat de commissaris-generaal er evenmin mee heeft rekening gehouden dat hij behoort tot de Boon, een minderheidsclan die in Somalië gediscrimineerd wordt en waarvan niet ter discussie staat dat hij hiertoe behoort. Hij benadrukt dat hij de deze discriminatie eveneens heeft aangehaald als reden voor zijn vrees bij terugkeer naar Somalië. Hij besluit dat de commissaris-generaal geen rekening gehouden heeft met zijn persoonlijke omstandigheden en alles wat hij heeft meegemaakt.

Voorts werpt hij op dat moeilijk gesteld kan worden dat de situatie in Gedo, Jubaland niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Volgens hem blijkt uit verschillende rapporten dat de veiligheidssituatie in Gedo nog steeds zeer precair is. Hij verwijst hiervoor naar de informatiefiche van ACLED van maart 2024 en het COI Focus rapport van december 2023.

3. Nieuwe stukken

3.1. Op 8 augustus 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan zij telkens de weblink vermeldt:

- UNHCR, *International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*, september 2022;
- EUAA, *Country Guidance: Somalia*, augustus 2023;
- EUAA, *Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*, februari 2023;
- EUAA, *Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*, 17 mei 2023;
- COI Focus, *Somalië: Veiligheidssituatie* van 25 maart 2025 (update).

3.2. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarbij hij de volgende nieuwe stukken voegt:

- Toelating psychologische consultatie 22.01.25;
- Toelating psychologische consultatie 12.02.25.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1

van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Somalië gedood te worden door Al-Shabaab, voornamelijk A.K. omdat hij weigerde gevolg te geven aan hun rekrutering en omdat hij gediscrimineerd werd omdat hij als 'boon' aanzien wordt.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen, oordeelt zij dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Verzoeker maakt de door hem geschetste gedwongen rekrutering niet aannemelijk, gezien (a) rekrutering onder dwang vaak in bepaalde omstandigheden gebeurt, adolescenten de belangrijkste doelgroep vormen en hij niet meer tot het doelpubliek van Al-Shabaab behoorde gezien zijn leeftijd op dat moment; (b) het vreemd is dat zij hem niet rekruteerden ten tijde van zijn opleiding in de Koranschool; (c) hij er niet in slaagt om uitgebreid en gedetailleerd te vertellen over de gedwongen rekrutering die volgens hem de normale gang van zaken was in zijn dorp; (d) het niet aannemelijk is dat Al-Shabaab hun rekruten zouden proberen overtuigen enkel en alleen door te preken over de jihad, zonder enige vorm van verloning; (e) het weinig coherent is dat hij na de onthoofding van zijn vrienden, enerzijds besluit dat vluchten te gevaarlijk is, maar anderzijds Al-Shabaab tegen hem in het harnas jaagt door de rekrutering te blijven aanvechten; (f) het opmerkelijk is dat zijn vader destijds besloot dat het niet mogelijk was om het dorp te verlaten, maar bij de preek van Al-Shabaab in de moskee direct besloot om zijn gronden te verkopen zodat zij samen konden vluchten;
- ii) Aangezien geen geloof gehecht wordt aan verzoekers rekruteringsverhaal en zijn arrestatie en gevangenschap bij Al-Shabaab hier onlosmakelijk mee zijn verbonden, wordt er bijgevolg geen geloof gehecht aan deze gebeurtenis, te meer het allerminst geloofwaardig is dat A. zou lopen pronken met het plegen van een homoseksuele daad;

- iii) Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de door hem ondergane discriminatie dermate systematisch en ingrijpend is dat zijn fundamentele mensenrechten worden aangetast, waardoor het leven in het land van herkomst ondragelijk wordt;
- iv) Het medisch attest is niet in staat om bovenstaande appreciatie te wijzigen, gezien hieruit louter geconcludeerd kan worden dat hij bepaalde littekens heeft, maar niet onder welke omstandigheden hij deze heeft opgelopen;
- v) De opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud hebben enkel betrekking op enkele vertaalfouten en misverstanden, maar zijn niet van die aard dat ze in staat zijn de vaststellingen met betrekking tot zijn asielmotieven in een ander daglicht te zetten.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijft. In zijn verzoekschrift beperkt hij zich louter tot het beklemtonen van de waarachtigheid van zijn vluchtrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, doch laat hij in zijn geheel na om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asieltrelaas te herstellen.

4.3.3.1. Verzoeker volhardt in zijn verzoekschrift in de waarachtigheid van zijn relaas inzake de gedwongen rekrutering door Al-Shabaab en stelt dat hij geen controle heeft over de gedachtegang van Al-Shabaab, waardoor dit volgens hem niet gebruikt kan worden als argument om de weigeringsbeslissing te staven. Verzoekers verklaringen over zijn gedwongen rekrutering door Al-Shabaab stemmen echter niet overeen met de beschikbare landeninformatie, hoewel diezelfde landeninformatie niet ontkent dat Al-Shabaab ook overgaat tot gedwongen rekrutering.

Uit de informatie die zich in het administratief dossier bevindt blijkt dat jongeren op verschillende manieren gedwongen gerekruteerd worden, maar dat dit voornamelijk gebeurt door middel van indoctrinatie, het vooruitzicht op (financiële) beloningen, alsook via propaganda, bedrog en misinformatie. Het beeld van rekrutering door Al-Shabaab lijkt complex te zijn - soms wordt geweld gebruikt, maar meestal gebeurt rekrutering door sociale druk via familie en clanleiders. Koranscholen worden hierbij aangestipt als de voornaamste plaatsen voor rekruteringscampagnes (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1, p. 3-4; stuk 2, p. 52). In verzoekers geval is er echter geen sprake van voorgaanden. Desondanks dat verzoeker tot zijn zestien jaar naar de Koranschool gegaan is (NPO, p. 8), zou hij niet via die weg in contact gekomen zijn met Al-Shabaab. Hij verklaart immers dat hij voor het eerst benaderd werd door Al-Shabaab in 2022 toen zij een algemene preek gaven in de moskee waarbij zij iedereen oproepen om hun zonen af te staan. Enkele dagen later zou verzoeker met geweld opgepakt zijn (NPO, p. 18-19), waardoor er allerminst sprake is van indoctrinatie, propaganda of beloningen. Voorts blijkt evenmin dat er beroep werd gedaan op familiale banden of banden met de clanoudsten, gezien zijn vader uitdrukkelijk geweigerd heeft om zijn zoon af te geven, stellende dat hij ziek was en zijn zoon nodig had en hij omwille van zijn weigering uiteindelijk met geweld uit zijn huis werd meegenomen naar de gevangenis (NPO, p. 19). Zelfs indien verzoeker gevolgd kan worden dat gedwongen rekrutering in zijn dorp gebruikelijk was en dit voornamelijk via algemene oproepen in de moskee verliep — in afwijking van de tendensen die blijken uit de beschikbare landeninformatie —, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij hieromtrent doorleefde en gedetailleerde verklaringen kan afleggen, *quod non*. Immers, hoewel hij initieel aangeeft dat Al-Shabaab rekruteerden zonder vaste timing en vaak via de moskee oproepen deden (NPO, p. 22), past hij hierna zijn verklaringen aan, stellende dat hij nooit eerder een algemene oproep meemaakte en dat hij enkel op de hoogte was van individuele benaderingen aan huis. Wanneer hem vervolgens wordt gevraagd een voorbeeld te geven van iemand die persoonlijk werd aangesproken, slaagt hij er slechts met moeite in om vier namen te noemen, zonder daarbij enige toelichting te kunnen geven over hoe die personen precies werden gerekruteerd. Hij verklaart bovendien dat hij zelf nooit iets rechtstreeks heeft opgemerkt (NPO, p. 26).

Hierbij komt dat verzoekers profiel niet overeenstemt met het profiel zoals omschreven in de landeninformatie. Hij was reeds vierentwintig jaar oud op het moment dat zij hem wilden rekruteren (NPO, p. 6, 21), terwijl de belangrijkste doelgroep voor rekrutering door Al-Shabaab bestaat uit jongens tussen de twaalf en de zestien jaar. De jongeren worden overtuigd en aangemoedigd om hun plicht als echte moslims uit te voeren, gezien hun begrip van gevaar en de mogelijkheid om te weigeren veel lager ligt (AD CGVS, map Landeninformatie, stuk 1, p. 2-3). Dit wordt eveneens bevestigd door verzoeker, die erop wijst dat Al-Shabaab voornamelijk kinderen en pubers rekruteren (NPO, p. 23). Gezien Al-Shabaab al sinds 2007 in zijn dorp aan de macht waren en hij toen negen jaar was, is het allerminst aannemelijk dat zij hem pas zouden benaderen op 12 augustus 2022 om zich bij hen aan te sluiten (NPO, p. 7-8, 21).

Door in zijn verzoekschrift louter te betogen dat de commissaris-generaal haar motivering op een subjectief aanvoelen baseert en er geen handleiding bestaat over hoe Al-Shabaab te werk gaan bij hun rekruteringsprocessen, gaat verzoeker eraan voorbij dat de commissaris-generaal zich voor de *modus*

operandi van Al-Shabaab beroept op uitgebreide en gedocumenteerde landeninformatie. Alleszins maakt hij met zijn verweer niet aannemelijk waarom zijn individueel geval zou afwijken van deze algemene informatie. Evenmin is hij in staat afbreuk te doen aan de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande in de bestreden beslissing. Dat gedwongen rekrutering ook voorkomt, volstaat niet om het totaal ontbreken van de gebruikelijke beïnvloedingsmechanismen in verzoekers relaas te verklaren, noch om het opvallende tijdstip van de gestelde benadering te verantwoorden.

Naast de vaststelling dat verzoekers situatie aldus reeds afwijkt van de gebruikelijke rekruteringswijze zoals beschreven in de beschikbare landeninformatie, is het niet aannemelijk dat Al-Shabaab iemand met verzoekers profiel zouden willen inlijven. Immers had hij reeds gedemonstreerd dat hij geen gehoorzame bondgenoot van Al-Shabaab zou zijn, gezien hij meermaals geweigerd had om zich bij hen aan te sluiten. Meer nog, de leden van Al-Shabaab beschouwden hem en zijn vader zelfs als ongelovigen (NPO, p. 19). Gelet op voorgaande vaststellingen en de beschikbare landeninformatie, waaruit blijkt dat Al-Shabaab er alle baat bij hadden om loyale en betrouwbare strijders te rekruteren (AD CGVS, map Landeninformatie, stuk 1, p. 3-4), kan niet worden ingezien waarom Al-Shabaab verzoeker zouden uitkiezen om mee samen te werken. Daarnaast blijkt uit zijn verklaringen niet dat Al-Shabaab veel moeite gedaan hebben om hem te overtuigen van hun visie. Verzoeker verklaart dat Al-Shabaab eenmalig en op algemene wijze een preek gaf over de jihad in de moskee, waarbij zij iedereen opriepen om hun zonen af te staan voor rekrutering (NPO, p. 18, 22). Het is allerminst aannemelijk dat het de strategie van Al-Shabaab zou zijn om verzoeker na slechts één algemene oproep, waarbij er over de *jihad* gesproken werd, te proberen overhalen om zich bij hun doel aan te sluiten, zonder dat hierbij sprake is van enige voorafgaandelijke vorm van indoctrinatie of enige vorm van verloning (NPO, p. 22-23). Immers blijkt uit de beschikbare landeninformatie, in tegenstelling tot wat verzoeker in zijn verzoekschrift vooropstelt, dat hoewel er personen zijn die zich bij Al-Shabaab aansluiten uit ideologische of religieuze overtuiging, het merendeel ervoor kiest om lid te worden omwille van financiële overwegingen en/of de fysieke bescherming die zij bieden (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 3). Verzoeker stelt in dit verband echter niet te weten of zij beloningen gaven (NPO, p. 23).

De geloofwaardigheid van verzoekers relaas wordt verder onderuit gehaald door zijn opmerkelijk risicovol gedrag ingevolge de rekruteringspogingen door Al-Shabaab. Hoewel verzoeker enerzijds verklaart dat hij tussen de preek in de moskee en zijn uiteindelijke aanhouding niet langer durfde te vluchten omdat enkele jongens bij een vluchtpoging door Al-Shabaab werden gevat en onthoofd (NPO, p. 18-19), deinsde hij er anderzijds niet voor terug om in diezelfde periode, op zowel 12 als 19 augustus, samen met zijn vader meermaals de rekrutering door Al-Shabaab te weigeren. Op beide data heeft zijn vader zich er uitdrukkelijk tegen verzet dat zijn zoon zou worden meegenomen (NPO, p. 18-19: *'laat jullie mijn zoon niet meenemen'*). Ook verzoeker zelf bleek in staat om na het overlijden van zijn vader, dat volgens hem het gevolg was van diens opsluiting door Al-Shabaab, nogmaals een rekruteringspoging af te wijzen ondanks de directe confrontatie met de dood van zijn vader en de duidelijke dreiging die van Al-Shabaab uitging (NPO, p. 20). Dat hij valse hoop had dat hij gespaard zou blijven, dat instemmen met rekrutering zijn dood zou betekenen en dat hij na de moord op zijn vader niet rationeel handelde, betreffen slechts louter *post-factum* beweringen die zijn zeer risicovol gedrag niet verklaren. Verzoeker was zich uitdrukkelijk bewust van het dodelijke risico verbonden aan zowel vluchten als weigeren, en toch bleef hij op meerdere momenten doelbewust verzet bieden. Het is dan ook volstrekt onaannemelijk dat iemand die uit angst niet durft te vluchten, zich tegelijkertijd blootstelt aan het veel directere gevaar door openlijke weigering.

Hierbij komt dat ook het gedrag van zijn vader blijkt geeft van interne tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van zijn relaas verder ondergraven. Toen Al-Shabaab in 2007 aankwam in Ceel-Boon, heeft zijn vader onmiddellijk zijn vrouw en dochter uit het dorp laten vertrekken omdat de situatie verslechterde, terwijl hijzelf en zijn zoon achterbleven omdat hij zijn gronden niet wilde verkopen en te ziek was om te vluchten (NPO, p. 9, 11). Dit gedrag valt niet te rijmen met de vaststelling dat zijn vader jaren later, louter en alleen bij een preek van Al-Shabaab in de moskee, plots wél zou besluiten zijn gronden te verkopen om alsnog samen te kunnen vluchten (NPO, p. 24). Verzoeker is niet in staat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen. Hij voert in zijn verzoekschrift in dit verband louter aan dat zijn vader zijn gedwongen rekrutering kon afhouden door zakat te betalen totdat hij dit niet meer kon en hij geen andere mogelijkheid zag dan de gronden te verkopen en te vluchten, maar dit vindt geen weerslag in verzoekers verklaringen. Immers hadden verzoeker en zijn vader meteen na de preek van Al-Shabaab een vluchtplan gemaakt dat inhield dat de gronden verkocht gingen worden (NPO, p. 19, 24). Daarnaast stelt verzoeker zelf dat Ceel-Boon een klein dorp is waar niets geheim kan blijven voor Al-Shabaab (NPO, p. 19). Het is dan ook niet aannemelijk dat zijn vader of oom in staat zouden zijn geweest om diezelfde gronden ongezien te verkopen (NPO, p. 24-25), terwijl verzoeker en zijn vader zich reeds in een kwetsbare positie bevonden na hun opsluiting.

4.3.3.2. Gezien verzoeker er niet in slaagt zijn voorgehouden rekrutering aannemelijk te maken, kan er evenmin geloof gehecht worden aan zijn arrestatie en gevangenschap door Al-Shabaab, daar die hiermee onlosmakelijk verbonden zijn. Bovendien is het allerminst plausibel dat Al-Shabaab enerzijds verzoeker vrijlaten om de begrafenis van zijn vader bij te wonen maar hem anderzijds op datzelfde moment terug

arresteren omdat ze erachter gekomen waren dat verzoeker trachtte te vluchten (NPO, p. 20). Voorts kan geen geloof gehecht worden aan zijn verklaring dat hij vanuit gevangenschap verkracht werd door een man, die een neef van zijn vrouw was, A.K. genaamd (NPO, p. 21). Het is niet aannemelijk dat verzoekers verkrachter A. zijn echtgenote zou hebben opgezocht om haar te vernederen met de mededeling dat ze getrouwd is met “een boon” en iemand die verkracht is (NPO, p. 21, 30). Uit de beschikbare landeninformatie blijkt immers dat Al-Shabaab homoseksualiteit beschouwt als een *hudud*-misdrijf — een ernstige schending van de goddelijke wetten — waarop de doodstraf staat (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 4). Het is dan ook volstrekt ongeloofwaardig dat een (hooggeplaatst) lid van Al-Shabaab (NPO, p. 13) binnen die context openlijk zou erkennen een homoseksuele daad te hebben gepleegd, te meer daar dit niet alleen zijn persoonlijke veiligheid in gevaar zou brengen, maar ook de geloofwaardigheid van de organisatie als streng islamitische groepering zou ondergraven. Dat A. de uitlatingen niet publiekelijk deed, maar enkel om verzoekers echtgenote psychologisch te kwetsen, in de veronderstelling dat zij toch niet geloofd zou worden, betreft geen dienstig verweer. Zelfs indien de uitlating in een private context gebeurde, blijft het bijzonder ongeloofwaardig dat een Al-Shabaab-strijder vrijwillig zou toegeven aan een daad waarvoor zijn eigen organisatie de doodstraf oplegt, louter om een vrouw te treffen.

Het door hem neergelegde medisch attest doet geen afbreuk aan het voorgaande. Immers kan het attest niet als alleenstaand worden gezien binnen een beschermingsverzoek, maar maakt het deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het gewicht dat hieraan wordt gegeven, moet worden bepaald binnen dit geheel. In het verzoekschrift slaagt verzoeker er niet in om op de algehele geloofwaardigheidsbeoordeling in de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig wordt bevonden omwille van de redenen *supra* uiteengezet, een ander licht te werpen. Het medisch attest vormt geen begin van bewijs voor zijn vermeende vrees voor vervolging (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1). Het attest – waarin de dokter op zeer algemene wijze melding maakt van zijn lichamelijke letsels en zijn seksueel trauma – is zeer summier. Er wordt enkel geattesteerd dat hij verschillende littekens heeft, waarbij telkens vermeld wordt waarvan deze volgens verzoeker het gevolg zijn, alsook dat hij verklaart dat hij een seksueel trauma heeft met tot op heden last van aanbeien en “*emotionele distress*”. Het attest is louter en alleen gebaseerd op verzoekers verklaringen, gezien dit enkel op algemene wijze aangeeft dat deze letsels volgens verzoekers gezegden het gevolg is van bepaalde gewelddaden die tijdens zijn gevangenschap en ontsnapping zouden zijn voorgevallen. Rekening houdend met de voorgaande vaststellingen, evenals de vaststelling dat een medisch attest ook geen uitsluitsel kan geven over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld of de letsels – waarbij artsen, op basis van de verklaringen van hun patiënt weliswaar vermoedens kunnen hebben over de oorzaak van de letsels, maar nooit de precieze feitelijke omstandigheden kunnen schetsen – maakt het medisch attest mede bekeken in het kader van de geloofwaardigheidsbeoordeling van zijn verklaringen het vluchtrelaas niet aannemelijk. De arts spreekt zich bovendien niet uit over de recentheid van de opgelopen letsels. Hoewel het bestaan van de opgelopen letsels niet betwist wordt, laat het geheel van verzoekers verklaringen en de inhoud van het medisch attest niet toe verzoekers relaas geloofwaardig te bevinden en de littekens toe te schrijven aan de gebeurtenissen zoals hij meent dat ze plaatsgevonden hebben.

De twee attesten van zijn centrummanager kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen (aanvullende nota 19.08.25, stukken 1-2). Deze tonen slechts aan dat hij vanuit zijn opvangcentrum de toestemming had gekregen voor twee psychologische consultaties op 22 januari 2025 en op 12 februari 2025. In deze stukken wordt niet vermeld of hij hier effectief naartoe is gegaan, noch wordt er iets vermeld omtrent de aard of ernst van de zijn psychologische problemen, waardoor deze zijn voorgehouden psychologische kwetsbaarheid niet kunnen staven, noch kunnen aantonen dat er in zijn hoofd een gegronde vrees voor vervolging bestaat.

4.3.3.3. De door verzoeker aangehaalde discriminatie omdat hij behoort tot een minderheidsclan is onvoldoende zwaarwichtig om te spreken van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Verzoeker verklaart in dit verband dat hij Somalië, naast de problemen in verband met zijn rekrutering, ook verlaten heeft vanwege de discriminatie die hij er onderging, in het bijzonder door de neef van zijn vrouw, die tevens een lid was van Al-Shabaab. Hij legt uit dat hij de discriminerende naam “boon” kreeg, dat hij van jongs af aan in de Koranschool te maken kreeg met discriminatie en dat ook zijn ouders en grootouders hetzelfde meemaakten, nu zij er niets tegen konden doen dat andere clans hun geiten op hun velden lieten grazen. Hij verklaart dat zijn problemen met Al-Shabaab ook ingegeven waren door zijn clanaffiliatie en dat zijn vrouw eveneens gevisieerd wordt (NPO, p. 5, 20-21). Hoewel dergelijke feiten te betreuren vallen, houden het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingengerechtigde zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. *In casu* wordt dit niet aangetoond en moet de door hem ingeroepen discriminatie gerelativeerd worden. Immers kon verzoeker zonder problemen naar school en naar de religieuze les in de Koranschool gaan en kon hij huwen met iemand van een andere subclan (NPO, p. 8, 10). Hij kon eveneens voorzien in zijn eigen levensonderhoud, gezien hij werkte op de

velden van zijn vader en hij had toegang tot de gezondheidszorg in het kader van zijn vaders suikerziekte (NPO, p. 9, 19). Zijn vrouw verblijft bovendien nog steeds in het dorp bij haar paternale tante (NPO, p. 13). Gelet op het voorgaande, is verzoekers algemene verwijzing naar de clan waartoe hij behoort en de discriminatie waarmee hij te maken kreeg, niet relevant. Gezien scholing, arbeid en grondbezit nog steeds beschikbaar waren en zijn fundamentele rechten niet in het gedrang kwamen, kan de door hem voortgehouden discriminatie geenszins beschouwd worden als een daad van vervolging.

4.3.3.4. Het motief in verband met de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud, namelijk dat zij niet van die aard zijn dat ze in staat zijn de vaststellingen met betrekking tot zijn asielmotieven in een ander daglicht te plaatsen, zijn pertinent en draagkrachtig, vinden steun in de stukken van het administratief dossier (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 2) en wordt door verzoeker onbesproken gelaten.

4.3.4. Het geheel aan elementen aanwezig in het rechtsplegingsdossier en bezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtrelaas en hij niet aannemelijk heeft gemaakt Somalië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal brengt het “*UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia*” van september 2022, de “*EUAA Country Guidance: Somalia*” van augustus 2023, het “*EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*” van februari 2023, de “*EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*” van 17 mei 2023 en de “*COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten*” van 21 december 2023” ter kennis in de bestreden beslissing. Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal Somalië volatiel blijft, wat geïllustreerd wordt in de bestreden beslissing. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoeker door op algemene wijze te verwijzen naar de ACLED-fiche en de COI Focus niet aan dat hij over relevante informatie beschikt die het beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprikt. De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

4.4.2. Verzoeker is afkomstig uit het dorp Ceel-Boon, gelegen in het Luuq district, in de regio Gedo (NPO, p. 6-7), zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Gedo dient beoordeeld te worden.

Gelet op de beschikbare landeninformatie, blijkt dat er willekeurig geweld plaatsvindt in de regio Gedo, maar niet op een hoog niveau. Er is dan ook een hoger niveau aan persoonlijke omstandigheden vereist om aan te nemen dat een burger aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uit het rechtsplegingsdossier kunnen in hoofde van verzoeker geen persoonlijke omstandigheden worden ontwaard, die tot gevolg hebben dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Het medisch attest dat melding maakt van zijn lichamelijke letsels (AD documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1) maakt geen gewag van bepaalde medische problemen waardoor er in verzoekers hoofde geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In het verzoekschrift brengt hij geen argumenten aan die nopen tot een andersluidende beoordeling.

4.4.3. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Gedo een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het May machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt aldus niet.

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO